

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 73 0 K 045687 25 Kž
Banja Luka, 09.12.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda mr Srđana Force, kao predsjednika vijeća, i Branimira Jukića i Pane Gavrića, kao članova vijeća, uz učešće Jarmile Divljak, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog A. Ž., optuženog zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske u sticaju sa krivičnim djelom nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbi tužioca Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Kotor Varošu, broj 73 0 K 045687 23 K od 25.07.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 09.12.2025. godine, donio je

PRESUDU

Odbija se, kao neosnovana, žalba tužioca Okružnog javnog tužilaštva u Banjaluci i presuda Osnovnog suda u Kotor Varošu, broj: 73 0 K 045687 23 K od 25.07.2025. godine, se potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Kotor Varošu, broj: 73 0 K 045687 23 K od 25.07.2025. godine (u daljem tekstu: pobijana presuda) primjenom odredaba člana 298. stav 1. tačka v) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu: ZKP RS) optuženi A. Ž. oslobođen je od optužbe da je na mjestu, u vrijeme i na način opisan u izreci prvostepene presude učinio krivično djelo Nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 64/17, 15/21 i 89/21), dalje: KZRS), dok je istom presudom, na osnovu člana 299. ZKP RS proglašen krivim da je na mjestu, u vrijeme i na način opisan u izreci prvostepene presude učinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske. Pobijanom presudom, u osuđujućem dijelu, za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, pozivajući se na navedeni član KZ RS, te na članove 41., 43., 46., 52., 62. i 63. KZ RS, sud je optuženom izrekao uslovnu kaznu kojom mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci i istovremeno se određuje da se ista neće izvršiti ukoliko u roku od 2 (dvije) godine od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo. Određeno je da, oslobađajućem dijelu, troškovi krivičnog postupka, u skladu sa članom 100. stav 1. ZKP RS, padaju na teret budžetskih sredstava, dok se u osuđujućem dijelu određuje da je optuženi, na osnovu člana 99. stav 1. u vezi sa članom 96. stav 2. i 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske obavezan na plaćanje iznosa od 150,00 KM, na ime sudskog paušala, u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

Protiv pobijane presude žalbu, koja se odnosi na istu u njenom oslobađajućem dijelu, je blagovremeno izjavio tužilac Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka (u daljem tekstu: žalba

tužioca) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) ZKP RS i zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 313. Tužilac predlaže da drugostepeni sud uvaži žalbu, te na osnovu člana 329. stav 1. tačka b) ZKP RS ukine prvostepenu presudu i vrati predmet na ponovno suđenje pred prvostepenim sudom. U žalbi tužilac obrazlaže razloge podnošenja iste, te navodi da se bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stv 1 tačka k) ZKP RS sastoji u tome što u presudi nisu sadržani razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno da su ti razlozi nejasni i u značajnoj mjeri protivrječni, pa u tom smislu ukazuje da je sud, u obrazloženju presude u dijelu koji se odnosi na njen osuđujući dio zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, prihvatio kao dokaz Službenu zabilješku PU Kotor Varoš, u kojoj se navodi sadržaj prijave oštećene N. Ž., koja je prijavila nasilje u porodici svog supruga, opisujući pri tom na koji način se to nasilje desilo, iako je oštećena kao privilegovani svjedok odbila da o tome svjedoči, dok, suprotno tome, prvostepeni sud nije prihvatio kao dokaz Službenu zabilješku iste policijske stanice, broj 13-5/01-1068/22 od 09.11.2022. godine, u kojoj se navodi da je N. Ž. istog dana u 19:50 časova prijavila svog muža A. Ž., koji je u njihovoj kući, u prisustvu njihovo dvoje maloljetne djece, bacio stolicu i prijetio da će je ubiti. Dakle, prvostepeni sud je zanemario činjenicu da je u obje službene zabilješke sadržana prijava oštećene zbog učinjenih krivičnih djela, a da nije sadržan iskaz oštećene, koja je kao privilegovani svjedok odbila da svjedoči protiv optuženog, koji joj je suprug. Takođe, u vezi sa dokazivanjem krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZRS, prvostepeni sud, osim što nije prihvatio iskaze oštećenih N. Ž. i M. Ž. iz istrage, smatrajući da se i na te iskaze navedenih svjedoka primjenjuje njihova privilegija da odbiju svjedočenje, odbio je da prihvati i ostale dokaze, pa tako i iskaze policijskih službenika M. B. i B. Č., koji su svjedočili o saznanjima do kojih su došli u razgovoru sa oštećenom N. Ž., navodeći kao razlog za takvu odluku da je imenovana odbila da svjedoči na glavnom pretresu. Takođe, žalba ukazuje da sud nije dao razloge zbog čega ne prihvata Izvještaj JU "Centar za socijalni rad Kotor Varoš" iz Kotor Varoša, u kojem su navedena saznanja o događaju koji se desio dana 09.11.2022. godine u kući oštećene. Osim toga, sud nije donio mjeru bezbjednosti obaveznog psihijatarskog liječenja na slobodi iz člana 75. stav 3. i obavezno liječenje od zavisnosti iz člana 76. KZRS, koje je tužilac, na osnovu Nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke, predložio u optužnici, dakle nije riješio sva pitanja iz optužnice. Ovakvo postupanje suda dovelo je do povrede krivičnog postupka iz člana 313. stav 1. ZKP RS, koja se odnosi na nepotpuno i pogrešno činjenično stanje, a povrijeđene su i odredbe člana 304. stav 7. ZKP RS, jer sud nije utvrdene činjenice doveo u međusobnu vezu. Tužilac predlaže da sud njegovu žalbu uvaži, da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu radi ponovnog suđenja, ili da, ako su za to stvoreni uslovi, otvori pretres.

Odgovor na žalbu tužioca podnio je branilac optuženog, Petko Gojković, advokat iz Kneževa, navodeći da je odbrana stava da je presuda pravilna, da je na zakonu zasnovana, da je žalba tužioca neosnovana i da treba biti odbijena.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom, na sjednici vijeća održanoj dana 09.12.2025. godine, na osnovu odredaba člana 319. stav 1. ZKP RS, nakon uvida u pobijanu presudu, u spis prvostepenog suda, u žalbu tužioca i u odgovor na žalbu branioca, primjenom odredaba člana 320. ZKP RS i člana 327. ZKP RS, odlučeno je kao u izreci presude, iz razloga koji se dalje navode u obrazloženju iste.

Sud smatra neosnovanim žalbene navode kojim se ukazuje na pogrešnu primjenu odredaba ZKP RS, koja se sastoji u tome što sud, nakon izjašnjenja privilegovanih svjedoka, nije koristio, radi dokazivanja bitnih činjenica, druge dokaze u kojim su sadržana saznanja o njihovim iskazima, kao što su iskazi policijskih službenika koji su svjedočili o onome što su čuli od oštećene o spornom događaju od 09.11.2022. godine, kao i Izvještaj JU "Centar za socijalni rad

Kotor Varoš'', koji je takođe sačinjen na osnovu iskaza oštećene o događaju o kojem je ona na glavnom pretresu odbila da svjedoči. Odredbama člana 148. stav 1. ZKP RS propisano je da mogu odbiti da svjedoče bračni ili vanbračni drug i srodnici u pravoj liniji osumnjičenog ili optuženog, što se odnosi na suprugu i kćerku optuženog koje su na glavnom pretresu iskoristili ovo pravo i odbili da svjedoče protiv optuženog. Na taj način, ovi svjedoci su suspendovali sve svoje prethodne iskaze o predmetnom događaju, date bilo kojem organu, ustanovi ili licu, tako da se ni saznanja zaposlenih u tim organima i ustanovama i drugih lica o konkretnom događaju, koja su oni na bilo koji način stekli od tih svjedoka, ne mogu koristiti kao dokaz u krivičnom postupku. Zbog toga ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud postupio pravilno i zakonito kada nije prihvatio iskaze navedenih svjedoka koji se odnose na saznanja o događaju od 09.11.2022. godine u kući optuženog i oštećene, koja su ovi svjedoci stekli na osnovu kazivanja oštećene, ili njene kćerke M. Ž., o tom događaju, a isto se odnosi i na Izvještaj JU ''Centar za socijalni rad Kotor Varoš'', zbog istog razloga. Obje Službene zabilješke PS Kotor Varoš koje sadrže podatke o prijavi krivičnih djela od strane oštećene N. Ž. mogu samo poslužiti kao dokaz da je imenovana prijavila izvršenje krivičnog djela, odnosno da je dežurni policijski službenik primio ovu prijavu i istu zabilježio, ali ne i kao svjedočenje oštećene o tom događaju, jer ona nije bila poučena o pravima i obavezama svjedoka, niti je položila zakletvu kao svjedok. Osim toga, sadržina Službene zabilješke PS Kotor Varoš od 09.11.2022. godine je u pogledu ličnosti prijavitelja krivičnog djela u suprotnostima sa činjeničnim navodima optužnice, jer u prijavi stoji da je istu podnijela N. Ž., dok je u dispozitivu optužnice navedeno da je prijavu podnijela njena kćerka M. Ž., pa se na osnovu ove Službene zabilješke ne bi mogla utvrditi činjenica ko je zaista prijavio da je učinjeno nasilje u porodici. Ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud potpuno i pravilno obrazložio zbog čega, nakon odbijanja svjedoka N. Ž. i M. Ž. da svjedoče o predmetnom događaju, ne može koristiti ni jedan dokaz koji se zasniva na njihovim ranijim iskazima o istom, a to su praktično svi dokazi kojim tužilac dokazuje postojanje ovog krivičnog djela, zbog čega je sud pravilno donio oslobađajuću presudu zbog nedostatka dokaza. Sud nalazi da prvostepenom presudom nije počinjena bitna povreda krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka k) ZKP RS, na koju tužilac ukazuje, jer su razlozi presude o odlučnim činjenicama potpuni, jasni i nisu međusobno protivrječni, a u istoj nije učinjena povreda krivičnog postupka iz člana 313. stav 1. ZKP RS, koja se ispoljava kroz nepotpuno ili pogrešno utvrđeno činjenično stanje, jer je isto pravilno i potpuno utvrđeno, imajući u vidu navedene procesne okolnosti nastale u toku glavnog pretresa. Takođe, u pogledu žalbenog navoda da sud nije odlučio o prijedlogu iz optužnice da se optuženom odredi mjera bezbjednosti obaveznog psihijatarskog liječenja na slobodi iz člana 75. stav 3. KZRS i obavezno liječenje od zavisnosti iz člana 76. KZRS, ovaj sud nalazi da prijedlozi Tužilaštva o sankcijama koje će se optuženom izreći ne obavezuju sud, koji je u obrazloženju pobijane presude naveo zbog čega nije prihvatio ovaj prijedlog i odredio optuženom navedene mjere bezbjednosti, navodeći da je stekao pouzdano saznanje da je optuženi samoinicijativno, nakon učinjenog krivičnog djela od dana 08.02.2023. godine prestao u potpunosti konzumirati alkoholna pića, nakon čega u njegovoj porodici vladaju skladni odnosi, te taj sud nalazi da za izricanje predložene mjere liječenja od zavisnosti nema potrebe, a njegovom mišljenju se priklanja i ovaj sud.

Zapisničar
Jarmila Divljak

Predsjednik vijeća
mr Srđan Forca